

Dimarts 18 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 15,1-2.10-14): Llavors s'acosten a Jesús des de Jerusalem fariseus i escribes, dient: «Per què els teus deixebles trenquen la tradició dels ancians, ja que no es renten les mans quan mengen el pa?».

I convocant la multitud, els digué: «Escolteu i enteneu: no és allò que entra a la boca que contamina l'home, sinó allò que procedeix de la boca que contamina l'home!». Llavors se li atansen els seus deixebles, i li diuen: «¿Saps que els fariseus, sentint aquestes paraules, s'han escandalitzat?». Però ell, responent, digué: «Tota plantació que no ha plantat el meu Pare celestial serà arrencada. Deixeu-los: són cecs i guies de cecs. Però si el cec presta ajuda a un altre cec, els dos cauen a la fossa».

«Per què els teus deixebles no caminen segons la tradició dels ancians?»

Mn. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem com algunes tradicions tardanes dels mestres de la Llei havien manipulat el sentit pur del quart manament de la Llei de Déu. Aquells escribes ensenyaven que els fills que oferien diners i béns per al Temple feien el millor. Segons aquesta ensenyança, succeïa que els pares ja no podien demanar ni disposar d'aquests béns. Els fills formats en aquesta consciència errònia creien haver acomplert així el quart manament, fins i tot haver-lo complert de la millor manera. Però, de fet, es tractava d'un engany.

«Ben bé anul·leu el precepte de Déu per observar la vostra tradició!» (Mc 7,9): Jesucrist es l'intèrpret autèntic de la Llei; per això explica el just sentit del quart manament, tot desfent el lamentable error del fanatisme jueu.

«Moisès digué: Honora el teu pare i la teva mare» (Mc 7,10): el quart manament recorda als fills les responsabilitats que tenen amb els pares. Tant com puguin, els han de prestar ajuda material i moral durant els anys de la vellesa i durant les èpoques de malaltia, solitud o angoixa. Jesús recorda aquest deure de gratitud.

El respecte envers els pares (pietat filial) és fet de la gratitud que hom els deu pel do de la vida i pels treballs que han esmerçat en els fills, per tal que poguessin créixer en edat, saviesa i gràcia. «Honora el

teu pare amb tot el cor, i no t'oblidis dels dolors de la teva mare. Recorda't que per ells has nascut. Què els donaràs a canvi del que han fet per tu?» (Sir 7,27-28).

El Senyor glorifica el pare en els seus fills, i en ells confirma el dret de la mare. El qui honra el pare expia els pecats; el qui glorifica la mare és com qui aplega un tresor (cf. Sir 3,2-6). Tots aquests i altres consells són una llum clara per a la nostra vida en relació als nostres pares. Demanem al Senyor la gràcia per tal que no ens manqui mai el veritable amor que devem als pares i sapiguem, amb l'exemple, transmetre al proïsme aquesta dolça “obligació”.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Moltes vegades s'exhibeix una aparença de virtut, sense cap interès per la rectitud interior. El qui estima Déu s'acontenta amb agradar-lo, perquè el major premi que podem desitjar és el mateix amor» (Sant Lleó Magne)
- «Demanem al Senyor, per intercessió de la Verge Santa, de donar-nos un cor pur, lliure de tota hipocresia, perquè així siguem capaços de viure segons l'esperit de la llei i aconseguir la seva fi, que és l'amor» (Francesc)
- «El quart manament recorda als fills, ja grans, les responsabilitats que tenen amb els pares. Tant com puguin, els han de prestar ajuda material i moral durant els anys de la vellesa i durant les èpoques de malaltia, solitud o angoixa. Jesús recorda aquest deure de gratitud» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.218)